

DROBNO SREČANJE Z ITALIJANSKO POEZIJO

Giovanni Pascoli:

N o v e m b e r

In sonce tako jasno, od popja ves je zrak,
da bi iskal marelic v cvetu,
a gloge vonj grenak
v srcu čutiš...

Ves suh je glog, rastline suhe
le črne črte črtajo po zraku,
in prazen nebes je in zemlja udrta zdi se
odmevajočemu koraku.

Vse nekoli tišina. Ob sunkih vetra samo
čuješ v daljavi z vrtov in parkov
nalahno padanje listov. Umrlih to
mrzlo poletje.

Diego Valeri:

P e s m i c a

Zeleno kresnico prestregel
sem zate v grmu zelenem.
Predraga, rokó zdaj razkleni!
Odpri še srce! Prinašam

ti zvezdo, ki snel sem
jo daleč na nebu nebeškem -
za drobno srce,
za drobno roko,
ki ju ljubim.

L i s t i i n l i s t i ...

Padajo listi, listi v počasnem dežju
v tem sladkem, obupnem večeru!
Listi, listi: velike mokre teže
listov divjega kostanja, zeleni in nežni,
trepetajoči listi robinije.
Padajo v mrzlem soju lampijonov,
padajo na svetli ulični tlak...
Midva pa hodiva, hodiva,
drug ob drugem brez besed,
težko noseč v srcu
isto breme otožnosti.
Padajo listi, padajo. In morda je nekaj,
ker umira medtem v najinem življenju,
ki tako umira in noče umreti.

Giuseppe Ungaretti:

Z v e z d n a t i š i n a

Drevesa in noč
se ne gibljejo več
rezen iz gnezd